PÄIVÄSTÄ TOISEEN

Viinistä tulee sitä parempaa, mitä pidempään sen antaa kypsyä. Meillä kaikki viinit menevät kuitenkin sitä mukaa, kun niitä valmistuu. **SANDA HODŽIĆ, BANIN TILA**

20.05.13

Aurinko nousee

Helsingissä kello 4.30
ja laskee kello 22.05
Oulussa kello 3.36
ja laskee kello 22.56
Utsjoella kello -
ja laskee kello -

Päivän sana

20.5. Minä jätän teille rauhan. Oman rauhani minä annan teille, en sellaista, jonka maailma antaa. Olkaa rohkeat, älkää vaipuko epätoivoon. Joh. 14: 27
21.5. Minä vihmon teidän päällenne puhdasta vettä, niin että te puhdistutte, minä puhdistan teidät kaikesta saastastanne ja epäjumalienne kaikesta iljettävyydestä. Hes. 36: 25

Nimipäiviä

Tänään maanantaina: Lilja, Karoliina, Lilli
Huomenna tiistaina: Kosti, Konsta, Konstantin

Mietelause

Joka huolehtii etukäteen, kärsii kahdesti.
Kiinalainen sananlasku

MERKKIPÄIVIÄ

70-VUOTIAS

Agrologi **Hannu Vaahtoranta** 20.5. Pornainen. Matkoilla.

60-VUOTIAS

Päätoimittaja **Lauri Kontro** 23.5. Helsinki. Kahvit Maalaistentalossa, kahvila Venla, os. Simonkatu 6, torstaina 30.5. klo 14–16.30. Ei lahjoja, eikä puheita. Muistamiset vähävaraisten nuorten koulutuksen tukemiseksi Tukikummit -säätiön tilille FI14 8000 1971 3807 88, viesti LK60

50-VUOTIAS

Projektikoordinaattori **Päivi Fallström** 20.5. Akaa.

Lähetä merkkipäiväilmoitus Maaseudun Tulevaisuuteen
Merkkipäiväpalstalla julkaistaan vain päivänsankarin suostumuksella lähetettyjä merkkipäivätietoja. Kirjallisesti lähetettävissä tiedoissa tulee olla merkkipäivän viettäjän nimi, ikä, merkkipäivän ajankohta, titteli, kotipaikka ja mahdollinen lyhyt maininta merkkipäivän vietosta. Valokuvaksi käy mustavalko- tai värikuva, koolla ei väliä. Palsta on maksuton. Merkkipäivätiedon tulee olla toimituksessa viimeistään viisi päivää ennen lehden ilmestymistä. Tiedot postitetaan osoitteeseen: Maaseudun Tulevaisuus, ”Merkkipäivät”, PL 440, 00101 Helsinki, tai lähetetään sähköpostilla osoitteeseen *merkkipaivat@maaseuduntulevaisuus.fi*.

TERVEENÄ TYÖSSÄ

Hyvää elämää

Minulle hyvä elämä on tylsä elämä. Hyvä elämäni on monta elämää tai ennemminkin elämäntapaa, on maalaiselämää ja kaupunkilaiselämää. Elän työelämää ja lapsiperhe-elämää. On rinnakkain palkansaajan ja maatalouden harjoittajan rooli. Samalla voin olla fanaattinen penkkiurheilija ja yhtä lailla korkeakulttuurin ystävä.

Tietysti on vaara leimautua poliitikoksi tai päätöksentekokyvyttömäksi. Pitääkö valita puoli? Mieluimmin olen molempien puolesta! Vähän niin kuin karavaanari on ”kaikkien kaveri”.

Jos ei ole niin joko tai -linjalla, on helpompi myös ymmärtää ja hyväksyä jokin täysin uusi tai itselle vieras asia. Tai niin kuin Peppi sanoi: ”En ole koskaan kokeillut, olen siis varmaan tosi hyvä siinä.”

Eniten hyvän elämän fiilistä haittaa tällä hetkellä yleinen uuden tekniikan ahdistus. Ei niin, että olisin kehitystä vastaan, mutta miksi on hylätty hyvät, varmatoimiset ratkaisut, kuten c- ja vhs-kasetit ja nauhurit? Nyt ei ole kuin toimimattomia ja vääränlaisia cd-levyjä, jotka nekin ovat jo vanhaa tekniikkaa.

> Eniten hyvän elämän fiilistä haittaa tällä hetkellä yleinen uuden tekniikan ahdistus.

Haluan tietysti olla kehityksessä mukana. Ostin uuden tabletin, mutta mitä teen mukana tulleella kynällä? Samoihin aikoihin sain uuden puhelimen, mutta missä ovat näppäimet? Molemmat laitteet ovat sinänsä tosi laadukkaita, enkä ole niistä mitenkään luopumassa. Koko ajan on vain sellainen tunne, että en oikein osaa hyödyntää laitteita.

Nykyään teknisiin laitteisiin ei kuulu varsinaista käyttöohjetta, nehän ovat niin helppokäyttöisiä. Löytyisikö netistä jokin hyvä vinkkikoulu? No facessa varmaankin on. Hiljaiselon jälkeen avasin uuden tilin ja gmailin. Sielläkin tulee jotenkin ahdistunut ja ulkopuolinen olo, kun ei oikein tiedä, mitä siellä sitten tekisi.

Pienelle ihmiselle omat jutut ovat lähimpänä. Vaikka kuinka haluaa olla avara, ennakkoluuloton, moderni ja perinteitä kunnioittava, monesti isän ilo tulee siitä, kun saa pojan innostumaan isän jutuista.

Hienointa elämässä on, kun saa pojan kanssa innostua hiihtämisestä, saunan lämmittämisestä, pihatöistä, maatalouskoneista, auton tankkaamisesta tai jopa siivoamisesta.

Saa nähdä mitkä näistä elämän ilonaiheet ilahduttavat vielä huomenna. Pitää nauttia siitä, että hetken aikaa voi olla neljävuotiaan sankari, onneksi on vielä nuorempi tytär kasvamassa.

ERIK LINDROOS on Melan työturvallisuusagronomi.
erik.lindroos@mela.fi

Suomi jäi hännille Euroviisuissa

Suomen **Krista Siegfrids** jäi kolmanneksi viimeiselle sijalle Eurovision laulukilpailussa lauantaina Tukholmassa. Suomi sai kisassa ääniä Saksalta, Tanskalta, Ranskalta ja Israelilta.

Euroviisut voitti Tanskan 20-vuotias **Emmelie de Forest** kappaleellaan Only Teardrops.

Toiseksi kisassa tuli Azerbaidzhan, kolmanneksi Ukraina ja neljänneksi Norja. Viidennen sijan nappasi Venäjä. Isäntämaa Ruotsi jäi kilpailussa 14. sijalle.

Pettymys myös jääkiekossa
Pettymys koettiin lauantaina myös jääkiekon MM-kisoissa, kun Ruotsi torppasi Suomen finaalihaaveet. Pronssiotteluun Suomi sai vastaansa Yhdysvallat.

Maailmanmestaruudesta kamppailivat sunnuntai-iltana Ruotsi ja Sveitsi.

Mitalipelien tulokset eivät olleet vielä selvillä lehden mennessä painoon.

MT

Viiniä, haitarimusiikkia, aaseja

Kroatialainen matkailutila luottaa monialaisuuteen. Hyvän ruuan ja juoman nauttimisen lisäksi vierailijat pääsevät taputtelemaan takapihan aaseja.

HELI VIRTANEN

Sanda Hodžić myy kävijöille tilalla valmistettua brandyä. Osa pulloista on maustettu hunajalla, osa katajalla.

ZAREČJE, KROATIA (MT)
Haitarimusiikki ja kansallispukuihin sonnustautunut talon väki toivottaa turistiryhmän tervetulleeksi Banin tilalle Luoteis-Kroatiaan. Pöydät on katettu täyteen lähiseutujen tuotteita: leipää, ilmakuivattua kinkkua ja juustoa. Niiden kyytipojaksi tarjoillaan tilalla valmistettua valko- ja punaviiniä.

Viininvalmistus alkoi, kun tila kuului perheyrityksessä nykyisin työskentelevän **Sanda Hodžićin** isovanhemmille.

Matkailijoita on otettu vastaan kolmenkymmenen vuoden ajan. Silloin tila siirtyi Hodžićin vanhemmille ja kotieläimistä luovuttiin.

”On meillä kyllä edelleen vähän hevosia, aaseja ja kanoja. Matkailijat voivat käydä katsomassa niitä, jos heillä on siihen aikaa”, Hodžić kertoo.

Osa rypäleistä ostetaan naapureilta
Tila saa tulonsa matkailijaryhmien vastaanottamisesta.

Viinin valmistus on silti edelleen olennainen osa toimintaa. Banin tila tuottaa noin 10 000 litraa viiniä vuodessa. Omat viljelmät eivät kata koko rypäleiden tarvetta, vaan osa joudutaan ostamaan naapureilta.

”Viinistä tulee sitä parempaa, mitä pidempään sen antaa kypsyä. Meillä kaikki viinit menevät kuitenkin sitä mukaa, kun niitä valmistuu.”

Banin tila sijaitsee Istrian niemimaalla, jossa suurin osa tuotetusta valkoviinistä on Malvasiaa ja punaviinistä Terania.

”Ranskalaiset eivät yleensä pidä Teranista. Heille kaiken punaviinin pitäisi olla Merlotia. Saksalaiset sen sijaan rakastavat Terania”, Hodžić sanoo.

”Malvasia taas on useimmille kävijöille mieleen.”

Viinien lisäksi tilalla valmistetaan brandyä viinirypäleiden puristusjätteestä.

Kevät saapui myöhässä Kroatiaan
Tänä vuonna kevät saapui myöhässä Kroatiaan.

”Nyt työt ovat viinitarhoilla kiivaimmillaan”, Hodžić kertoo.

Banin tilalle ei kuitenkaan palkata ylimääräistä työvoimaa sen paremmin kevättöihin kuin sadonkorjuuaikaankaan. Tila työllistää seitsemän perheenjäsentä.

Kevät saapui myöhässä Kroatiaan, ja vielä huhtikuun lopussa viiniköynnökset olivat lähes lehdettömiä.

Ruuan ja juoman nauttimisen lomassa kuullaan haitarimusiikkia.

Viime kesänä Istriassa oli pulaa vedestä, minkä seurauksena tavallisen viinimäärän valmistamiseen kului tavallista enemmän rypäleitä.

”Nyt maaperässä on tarpeeksi vettä, joten tämänvuotiselta sadolta odotetaan hyvää laatua.”

Hodžić kertoo viinin maun vaihtelevan vuosittain. ”Mutta oikeastaan sillä ei ole suurta väliä: joku pitää makeammasta, joku kuivemmasta viinistä.”

Talouskriisi vähentänyt turistien määrää
Vaikka ensi kesänä juotavan viinin maun pitäisi olla kohdallaan, tulevasta riittää huolta. Talouskriisi on vähentänyt Kroatiaan saapuvien matkailijoiden määrää.

”Monet ovat sanoneet, että turisteja on käynyt tänä vuonna viime vuotta vähemmän. Kun rahaa ei ole käytettäväksi yhtä paljon kuin ennen, matkailusta säästetään ensimmäisenä.”

Banin tilalla ei ole kuitenkaan menetetty toivoa. Tulevaisuuden suunnitelmiin kuuluu muun muassa majoitustilojen rakentaminen vierailijoille, kun tähän asti vastaan on voitu ottaa vain päiväseltään saapuvia turistiryhmiä.

HELI VIRTANEN

LUKENUT MIES

Harmaan rahan vihamies

Valtiopäiväneuvos **Erkki Pulliainen** on säilyttänyt ahkeruutensa. Tänäkin vuonna on ilmestynyt ainakin kaksi kirjaa. Tuorein on Susi-Pulliaisen susikirjoitusten päivitys.

Roolipeliä liittovaltiolla on EU-poliittinen pamfletti. Samalla se on reipasta mediakritiikkiä. Pulliainen on huomannut Helsingin Sanomien ottaneen lähetystehtäväkseen Euroopan ajamisen liittovaltioksi. Maakuntien pikkunilkit painavat perässä.

Ytimen muodostavat päivätyt kommenttikirjoitukset puolen toista vuoden ajalta viime joulukuuhun asti. Ne kertovat, että Euroopassa painopisteet muuttuvat, suomalainen missio ei. Välillä vain HS:n eläkeläiskolumnisti Olli Kivinen joutuu keräämään sotkeentuneet langat uudelleen käsiinsä. Pulliainen lienee ”riemastunut”, kun eduskunnan ulkoasiainvaliokunta kutsui tämän Nato-kiihkoilijan äskeisen turvallisuuspoliittisen selonteon asiantuntijaksi.

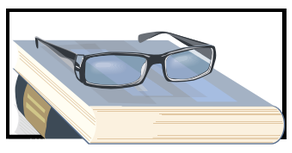

> Pulliaisen lihavina maaleina ovat veroparatiisit.

Erkki Pulliainen lienee Suomen historiassa eniten eduskunnassa puhunut kansanedustaja. Hän istui salissa kuukaudessa enemmän kuin koko nykyinen vihreiden eduskuntaryhmä yhteensä vuodessa istuu. Viime vaaleissa hän putosi täpärästi. Kirjoitukset ovat pitämättä jääneiden eduskuntapuheiden aihioita.

Itse aloin seurata kirjassa erityisesti Pulliaisen pohdintoja harmaasta taloudesta. Hän kertoo puhuneensa aiheesta eduskunnassa ainakin 200 kertaa ennen kuin ongelmaan ensin EU:ssa ja vihdoin Suomessakin herättiin.

Pulliaisen lihavina maaleina ovat veroparatiisit. Lähimmät ovat EU:n sisällä, Itävalta, Luxemburg, Hollantikin ja Britannian loukkaamattomat erityisjärjestelyt. Jostain syystä hän uskoo, että EU pystyy niiden pankkisalaisuutta ainakin jossain määrin raottamaan. Lähellä totuutta Pulliainen lienee arvellessaan, että Välimeren maan eivät nouse jaloilleen ennen kuin veronkiertäjien turvasatamat puretaan ja EU lähettää omat voutinsa kriisimaiden veronkantajiksi.

PEKKA ALAROTU
Erkki Pulliainen: Roolipeliä liittovaltiolla. 208 sivua. Ochre Chronicles.

KIRJA

Susipelon juuret ulottuvat keskiajalle

Keskiajan Euroopassa norsut ja karhut olivat arvostettuja kuninkaallisia lahjoja. Koirat ja hevoset puolestaan auttoivat arkiaskareissa. Eläimiin liittyi myös symboliikkaa ja uskomuksia, joita hyödynnettiin taiteessa.

Hannele Klemettilän teos Frederigon haukka ja muita keskiajan eläimiä kuvaa niin aateliston haukkaharrastusta kuin turkisbuumiakin.

Erityisen kiinnostava on luku, jossa käsitellään nykyisinkin keskustelua herättävää susipelkoa.

Sutta on pelätty ja kammottu Euroopassa vuosisatoja. Klemettilän mukaan pelko on välillä paisunut suuremmaksi kuin todellinen vaara.

Sellainen on hänen mielestään tilanne myös nyky-Suomessa.

Sudesta lääke hulluuteen
Keskiajalla sutta pidettiin monissa kulttuureissa synnin, kuoleman ja pahuuden ruumiillistumana. Euroopassa se oli ainoa peto, joka saattoi syödä ihmisen. Syödyksi tulemisen uskottiin vaarantavan sielun autuuden.

Kun susikanta paisui aika ajoin ongelmallisen suureksi, niitä pyydettiin ansoin, loukuin, myrkytetyillä kakuilla ja naulasyöteillä. Joidenkin aikalaisten mielestä menetelmät olivat alhaisia. Hyvä metsästäjä tappeli sutta vastaan reilusti.

Keskiajan lopussa sudet metsästettiin lähes loppuun. Viimeiset yksilöt vetäytyivät eräseuduille ja vuoristoon, mutta pelko jäi.

Susista ammennettiin myös lääkkeitä. Mielenvikaisen ihmisen päätä valeltiin vedellä, jossa oli keitetty suden ruhoa. Turkista puolestaan saatiin lämpimiä vaatteita.

Sika, karhu ja hevonen
Susiin liitettiin myös arvostettuja ominaisuuksia, kuten rohkeus ja viisaus. Tuskin muuten eläin komeilisi useiden aatelissukujen vaakunoissa. Useissa legendoissa ihminen kesytti murhanhimoisesta tappajasta itselleen ystävän.

Kirja valottaa myös ihmisen ja karhun suhdetta sekä hevosen ja sian vaiheita historiassa. Kirjan kannessa komeileva, Leonardo da Vincin maalaama kärppäkin on saanut oman lukunsa.

KATJA KOLJONEN
Hannele Klemettilä: Federigon haukka ja muita keskiajan eläimiä. 190 sivua. Atena.